

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa K. B.

przeciwko Syndykowi masy upadłości L.(...) S.A w W. "N.(...)" Sp. z o. o. w W.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2005 r., zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 lipca 2004 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa K. B. przeciwko Syndykowi Masy upadłości L.(...) S.A w W. J. S. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2004 r. [sygn. akt II Ca (...)] oddalił apelację powoda K. B. od wyroku Sądu Rejonowego w W., którym oddalono powództwo.

W ustawowym terminie do jego zaskarżenia powód wniósł kasację wskazując, że zaskarża nią postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie między wymienionymi stronami i podanej wyżej sygnaturze.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy, na podstawie art. 393⁵ k.p.c., odrzucił kasację jako wniesioną od nieistniejącego orzeczenia.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 130 k.p.c. przez jego pominięcie i art. 393⁵ k.p.c. przez błędne zastawanie i odrzucenia kasacji w sytuacji, gdy zawierała ona

jedynie oczywistą omyłkę w oznaczeniu zaskarżonego orzeczenia, co nie stanowi przeszkody do nadania sprawie dalszego biegu, ewentualnie może być uznane za brak formalny pisma, do którego usunięcia strona powinna być wezwana. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go we właściwym trybie (art. 130 § 1 zd. 2). Oczywiste niedokładności i omyłki pisarskie pisma procesowego nie wpływają na możliwość wywołania właściwych skutków związanych z jego wniesieniem. Za oczywistą niedokładność kasacji powoda uznać należy błędne określenie zaskarżonego orzeczenia w sytuacji, gdy z jej treści, w szczególności oznaczenie tego orzeczenia przez wskazanie jego daty, sygnatury akt sprawy, jej stron oraz podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia wynika w sposób niewątpliwy, że dotyczy ona zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 kwietnia 2004 r.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, w uwzględnieniu zażalenia, uchylił zaskarżone postanowienie (art. 393¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w z. z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2005 r. Nr 13, poz. 98).